

ЛЕНІНСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД міста МИКОЛАЄВА
54028, м. Миколаїв вул. Космонавтів, 81
тел. (+380512) 533012, факс/fax (+380512) 533013,
E-mail: inbox@ln.mk.court.gov.ua

Голові Вищої ради правосуддя
Бенедисюку І.М.

вул. Студентська, 12-а м. Київ 04050
vru@hcj.gov.ua

Голові Ради суддів України
Ткачуку О.С.

01016, м. Київ, вул. Липська, 18/5
e-mail: davidenko@court.gov.ua

Голові Державної
судової адміністрації України
Холоднюку З.В.

01601, м. Київ, вул. Липська, 18/5
inbox@court.gov.ua

В.о. Начальника територіального
управління Державної судової
адміністрації України в Миколаївській
області

Дзюбі О.М.

вул. Фалєєвська, 14, м. Миколаїв,
54001
inbox@mk.court.gov.ua

Шановні представники органів судової влади та суддівського врядування!

Просимо Вас розглянути затверджене зборами суддів Ленінського районного суду м. Миколаєва звернення та вжити відповідних заходів, з огляду на катастрофічну ситуацію, що склалася в сфері оплати праці працівників апарату суду.

Так, відповідно до Конституції України кожен має право на належні, безпечні і здорові умови праці, на заробітну плату, не нижчу від визначеної законом (частина 3 ст. 43).

Розмір заробітної плати залежить від складності та умов виконуваної роботи, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та

господарської діяльності підприємства, установи, організації і максимальним розміром не обмежується (частина 2, ст. 94 Кодексу законів про працю України та частина 2, ст.1 Закону України «Про оплату праці»). Однак існує мінімальна межа заробітної плати, як соціальна гарантія справедливої винагороди за працю, здатна підтримувати найменші необхідні витрати людини на проживання.

Відповідно до статті 3 Закону України "Про оплату праці" мінімальна заробітна плата - це законодавчо встановлений мінімальний розмір заробітної плати за просту, некваліфіковану працю, нижче якого не може провадитися оплата за виконану працівником місячну, а також погодинну норму праці (обсяг робіт).

Проста праця - праця некваліфікованого робітника, яка не вимагає спеціальної підготовки і є витрачанням простої робочої сили. Проста праця існує у формі некваліфікованих і мало кваліфікованих видів праці.

Законом «Про Державний бюджет України на 2019 рік» встановлено мінімальну заробітну плату у розмірі 4173 грн.

Але особливістю оплати праці державних службовців є те, що розмір основної заробітної плати залежить від прожиткового мінімуму, що є нижчим за мінімальну заробітну плату. У ст.7 Закону України «Про Державний бюджет України на 2019 рік» зазначено, що у 2019 році прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку на місяць станом на 1 січня 2019 року становить 1853 гривні, для працездатних осіб — 1921 гривня.

Попри зазначену у Законі України «Про державну службу» норму, що мінімальний розмір посадового окладу групи 9 у державних органах, юрисдикція яких поширюється на територію одного або кількох районів, міст обласного значення, не може бути менше двох прожиткових мінімумів для працездатних осіб, розмір якого встановлено на 1 січня календарного року, у 2019 році під час визначення посадових окладів та заробітної плати, грошового забезпечення працівників державних органів застосовується прожитковий мінімум, встановлений для працездатних осіб станом на 1 січня 2018 року - 1762 грн., що на 159 гривень менше проти його розміру на 1 січня 2019 року.

Таким чином, для цих працівників державної служби встановлено розмір посадового окладу значно менший за мінімальну заробітну плату навіть у 2018 році, не кажучи про те, що їх праця оцінюється державою нижче простої праці некваліфікованого робітника.

Відповідно до ст.50 Закону України «Про державну службу» держава забезпечує достатній рівень оплати праці державних службовців для професійного виконання посадових обов'язків, заохочує їх до результативної, ефективної, добросовісної та ініціативної роботи.

Заробітна плата державного службовця складається з:

- 1) посадового окладу;
- 2) надбавки за вислугу років;
- 3) надбавки за ранг державного службовця;

4) виплати за додаткове навантаження у зв'язку з виконанням обов'язків тимчасово відсутнього державного службовця у розмірі 50 відсотків посадового окладу тимчасово відсутнього державного службовця;

5) виплати за додаткове навантаження у зв'язку з виконанням обов'язків за вакантною посадою державної служби за рахунок економії фонду посадового окладу за відповідною посадою;

Не є таємницею, що досягнення достатнього рівня оплати праці працівників апаратів судів в Україні за останні два роки відбувалося лише завдяки преміюванню, встановленню надбавок та інших стимулюючих виплат, що частково дозволило зменшити плинність кадрів в судах та зберегти кваліфікованих працівників.

Однак, щодо вказаних виплат та преміювання жодних державних гарантій не існує у зв'язку із тим, що саме ці виплати встановлюються та нараховуються на місцях та залежать від фонду економії оплати праці. Таким чином, відсутність перегляду схем посадових окладів державних службовців на державному рівні нівелює такі складові заробітної плати як оклад, вислуга та ранг стимулюючими виплатами.

Згідно штатного розпису Ленінського районного суду м. Миколаєва на 2019 рік оклади працівників апарату суду становлять:

Кур'єр, підсобний робітник, прибиральник службових приміщень – 2351 грн.

Архіваріус – 3490 грн.

Секретар суду, судовий розпорядник – 3524 грн.

Провідний спеціаліст, секретар судового засідання, консультант суду – 3810 грн.

Головний спеціаліст – 4900 грн.

Начальник відділу – 6800 грн.

Заступник керівника апарату – 9900 грн.

Керівник апарату – 10570 грн.

Помічник судді – 8320 грн.

Фактично за лютий місяць 2019 року службовці 9 групи оплати праці зі стажем понад 5 років (секретарі суду, судові розпорядники) отримали заробітну плату в розмірі 2189 – 2990 грн., службовці 8 групи зі стажем роботи понад 5 років (секретарі судових засідань, консультанти суду) отримали заробітну плату в розмірі 3000-3100 грн.

Як видно, більшість працівників апарату суду без преміювання та інших стимулюючих доплат мають оклади значно менші, ніж мінімальна заробітна плата, яка визначена Законом України «Про державний бюджет України на 2019 рік».

При цьому, для зайняття відповідних посад державних службовців законодавцем визначено жорсткі вимоги щодо рівня освіти, досвіду роботи, несумісності та обмеження у отриманні додаткових доходів. Однак, як бачимо на практиці, заробітна плата державного службовця-працівника апарату суду та вимоги щодо його кандидатури на займаній посаді не співвідносяться за матеріальними показниками та не забезпечують гідних умов життя.

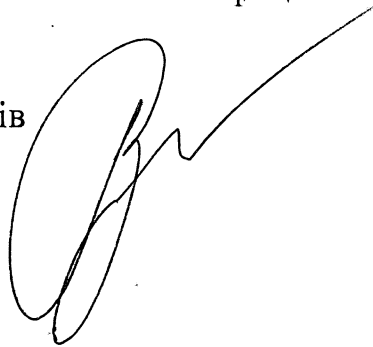
У зв'язку з тим, що у 2018 році працівники апарату суду отримували підвищену заробітну плату зі стимулюючими виплатами, більшість з них у 2019 році не мають права на отримання субсидій, а тому вимушені сплачувати комунальні послуги в повному обсязі, що значно перевищує розмір їх мізерної заробітної плати.

Також, з введенням в дію вимог Закону України «Про державну службу» щодо наявності у державного службовця категорії «В» вищої освіти ступеня молодшого бакалавра або бакалавра значна кількість працівників апарату суду навчається у вищих юридичних закладах на платній основі, що також потребує значних витрат.

Отже, працівники апарату суду залишаються практично без коштів на існування, оскільки, крім вказаних вище витрат, їм необхідно також харчуватися, одягатися та утримувати свої сім'ї.

З огляду на викладене, наполегливо просимо в межах Вашої компетенції посприяти якнайшвидшому вирішенню питання про внесення змін до кошторисів та збільшення фонду оплати праці працівників апаратів місцевих судів, а саме для стимулюючих доплат та преміювання, а також належним чином проаналізувати та переглянути позицію щодо заробітних плат працівників апаратів судів та забезпечити конституційне право працівників суду на гідну заробітну плату, яка буде відповідати тим високим вимогам, які ставляться до державних службовців, та забезпечувати достатні матеріальні умови для незалежного виконання службових обов'язків працівниками суду.

За дорученням зборів суддів
Голова суду

Н.О. Рум'янцева